

РЕШЕНИЕ

№ 6

гр. Благоевград, 09.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**ОКРЪЖЕН СЪД – БЛАГОЕВГРАД, ПЪРВИ ВЪЗЗИВЕН
НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ**, в публично заседание на седми октомври през
две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Татяна Андонова

Членове: П. Пандев
Маргарита Алексиева

при участието на секретаря Илиана А.ова

в присъствието на прокурора А. Ст. А.

като разгледа докладваното от Татяна Андонова Въззивно наказателно дело
от общ характер № 20221200600682 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл.313 сл. от НПК и е образувано по
въззивна жалба от защитниците на подсъдимите Е. И. и И. Й. против Присъда
№ 500406/14.06.2022г. по НОХД №188/2020г. по описа на РРС.

С присъдата съдът е признал подсъдимия И. Б. Й., роден на **** г. в
гр. К., жител и живущ в гр.Р., ул. „З.“ ***, българин, български гражданин,
неженен, неосъждан, с наложено административно наказание по чл. 78а от
НК, с начално образование, безработен, с ЕГН *****, за ВИНОВЕН в
това, че на 20.02.2019 г., около 22.30 часа, в гр. Р., ул. „И.“ ***, в съучастие
като съизвършители с Т. Б. Й. и Е. М. И. и двамата от гр. Р., като
непълнолетен, който е разбирал свойството и значението на деянието и е
могъл да ръководи постъпките си, чрез използване на техническо средство -
чук, чрез повреждане на прегради, здраво направени за защита на имот -
катинари, поставени на входна врата на мазе на къщата и на касата на метална
боксова круша, отнели парична сума в размер на 120 лева в монети с
неустановен номинал и аудио уредба марка „AIWA CX-NA V7“ 295 W на
стойност 45 лева, всичко на обща стойност 165 лева /сто шестдесет и пет

лева/ от владението на И.Е. И. от гр. Р., без негово съгласие, с намерение противозаконно да ги присвоят - престъпление по чл. 195, ал. 1, т. 3 и т. 4, пр. II от НК, във вр. с чл. 194, ал. 1 от НК, във вр. с чл. 20, ал. 2 от НК, във вр. чл. 63 ал. 1, т. 3 от НК, поради което и на основание чл. чл. 195, ал. 1, т. 3 и т. 4, пр. II от НК, във вр. чл. 194, ал. 1 от НК, във вр. чл. 20, ал. 2 от НК, във вр. с чл. 63 ал. 1, т. 3 от НК, във вр. чл. 55, ал. 1, т. 2, б. „б“ от НК му е наложил наказание „обществено порицание“, чрез поставяне на екземпляр от присъдата на таблото за обяви в сградата на Община Р.. Със същата присъда съдът е признал подсъдимия Т. Б. Й., роден на ****г. в гр.К., жител и живущ в гр. Р., ул. „З.“ ***, българин, български гражданин, неженен, неосъждан, с начално образование, безработен, с ЕГН ***** за ВИНОВЕН в това, че на 20.02.2019 г., около 22.30 часа, в гр. Р., ул. „И.“ ***, в съучастие като съизвършители с И. Б. Й. и Е. М. И. и двамата от гр. Р., като непълнолетен, който е разбирал свойството и значението на деянието и е могъл да ръководи постъпките си, чрез използване на техническо средство - чук, чрез повреждане на прегради, здраво направени за защита на имот - катинари, поставени на входна врата на мазе на къщата и на касата на метална боксова круша, отнели парична сума в размер на 120 лева в монети с неустановен номинал и аудио уредба м. „AIWA CX-NA V7“ 295 W на стойност 45 лева, всичко на обща стойност 165 лева 8сто шестдесет и пет лева/ от владението на И.Е. И. от гр. Р., без негово съгласие, с намерение противозаконно да ги присвоят - престъпление по чл. 195, ал. 1 т. 3 и т. 4, пр. II от НК, във вр. с чл. 194, ал. 1 от НК, във вр. чл. 20, ал. 2 от НК, във вр. чл. 63 ал. 1, т. 3 от НК, поради което и на основание чл. чл. 195, ал. 1 т. 3 и т. 4, пр. II от НК, във вр. чл. 194, ал. 1 от НК, във вр. с чл. 20, ал. 2 от НК, във вр. с чл. 63, ал. 1, т. 3 от НК, във вр. чл. 55, ал. 1, т. 2, б. „б“ от НК му е наложил същото наказание, а именно „обществено порицание“, чрез поставяне на присъдата на таблото за обяви в сградата на Община Р., както и е признал подсъдимия Е. М. И., роден на **** г. в гр.Р., жител и живущ в гр. Р., ул. „И.“ ***, българин, български гражданин, неженен, осъждан, с основно образование, безработен, с ЕГН ***** за ВИНОВЕН в това, че на 20.02.2019 г., около 22.30 часа, в гр. Р., ул. „И.“ ***, в съучастие като съизвършители с И. Б. Й. и Т. Б. Й. и двамата от гр. Р., като непълнолетен, който е разбирал свойството и значението на деянието и е могъл да ръководи постъпките си, чрез използване на техническо средство - чук, чрез повреждане на прегради, здраво направени

за защита на имот - катинари, поставени на входна врата на мазе на къщата и на касата на метална боксова круша, отнели парична сума в размер на 120 лева в монети с неустановен номинал и аудио уредба м. „AIWA CX-NA V7“ 295 W на стойност 45 лева, всичко на обща стойност 165 лева /сто шестдесет и пет лева/ от владението на И.Е. И. от гр. Р., без негово съгласие, с намерение противозаконно да ги присвоят - престъпление по чл. 195, ал.1, т. 3 и т. 4, пр. II от НК, във вр. чл. 194, ал. 1 от НК, във вр. чл. 20, ал. 2 от НК, във вр. с чл. 63 ал. 1, т. 3 от НК, поради което и на основание чл. чл. 195, ал. 1 т. 3 и т. 4, пр. II от НК, във вр. чл. 194, ал. 1 от НК, във вр. чл. 20, ал. 2 от НК, във вр. с чл. 63 ал. 1, т. 3 от НК, във вр. чл. 55, ал. 1, т. 2, б. „б“ от НК му е наложил също наказание „обществено порицание“, чрез поставяне на присъдата на таблото за обяви в сградата на Община Р.. С присъдата съдът е признал подсъдимия Е. М. И., роден на **** г. в гр.Р., жител и живущ в гр.Р., ул. „И.“ ***, българин, български гражданин, неженен, осъждан, с основно образование, безработен,с ЕГН ***** за ВИНОВЕН в това, че на 19.03.2019г. в гр. Р., като непълнолетен, който е разбирал свойството и значението на деянието и е могъл да ръководи постъпките си, без надлежно разрешително държал в джоб на якето си високорисково наркотично вещество - коноп /марихуана/ 2.08 грама с процентно съдържание на активен наркотично действащ компонент тетраhydroканабинол 23.5% на стойност 12.48 лева /дванадесет лева и 48 ст./, като случаят е маловажен - престъпление по чл. 354а, ал. 5, във вр. ал. 3, пр. II, т. 1, пр. I от НК, във вр. с чл.63 ал. 1 т. 5 от НК, поради което и на основание чл. 354а, ал. 5, във вр. ал. 3, пр. II, т. 1, пр. I от НК, във вр. с чл.63 ал. 1 т. 5 от НК, във вр. чл. 54 от НК му е наложил наказание „обществено порицание“, чрез поставяне на екземпляр от присъдата на таблото за обяви в сградата на Община Р., като същевременно му е наложил едно общо наказание в размер на най- тежкото измежду наложените, а именно наказание „обществено порицание“, чрез поставяне на екземпляр от присъдата на таблото за обяви в сградата на Община Р.. В тежест на подсъдимите били присъдени разноските по делото.

С жалбите се иска присъдата на РРС да се отмени и вместо нея да бъде постановена нова, с която подсъдимите И. Й. и Е. И. бъдат оправдани, като се приеме, че деянието им е осъществено поради увлечение и лекомислие с оглед непълнолетието им, отделно при прениите настояват за приложението на основанията по чл. 9 ал.2 от НК, спрямо всеки един от тях.

Защитникът на подсъдимия Т. Й. се присъединява от името на подзащитният му към жалбите, в процедурата по чл. 320 ал.6 от НПК, като алтернативно поддържа липсата на доказателства за авторството му.

Окръжната прокуратура изразява становище за неоснователност на въззивните жалби. Счита, че атакуваната присъда е правилна, обоснована и законосъобразна и моли да бъде потвърдена.

Пред въззивната инстанция не са ангажирани нови доказателства.

Окръжният съд разгледа жалбата в качеството си на въззивна инстанция и след като обсъди събраните по делото доказателства и доводите на страните, при спазване на изискванията на чл.313 от НПК, за да се произнесе взе предвид следното:

Въззивните жалби и присъединяването към тях са подадени и направени в срок и са процесуално допустими, а разгледани по същество са неоснователни.

Фактологията е била правилно изяснена при пълнота на доказателствата и законосъобразно проведено съкратено съдебно следствие в хипотезата на чл. 372, ал. 4, във вр. чл. 371, т. 2 от НПК. Правилно е установено, че подсъдимият И. Б. Й. е роден на **** г. в гр. К., жител и живущ е в гр. Р., ул. „З.“ ***, българин е, български гражданин, неженен, неосъждан, с наложено административно наказание по чл. 78а от НК, с начално образование, безработен, с ЕГН *****, подсъдимият Т. Б. Й. е роден на ****г. г. в гр.К., жител и живущ е в гр. Р., ул. „З.“ ***, българин е, български гражданин, неженен, неосъждан, с начално образование, безработен, с ЕГН ***** и подсъдимият Е. М. И. е роден на **** г. в гр.Р., жител и живущ е в гр.Р., ул. „И.“ ***, българин е, български гражданин, неженен, осъждан, с основно образование, безработен, с ЕГН *****.

Към 20.02.2019 г. пострадалият И.Е. И. стопанисвал игрална сграда за хазартни и други игри, находяща се в гр. Р.. В залата имало разположени няколко машини за развлечение, сред които метална „боксова круша“ с каса, монтирана в нея, в която към тази дата били събрани 120 лева в монети с различен номинал. В мазето свидетелят съхранявал работеща аудио уредба марка „AIWA CX-NA V7“ 295 W на стойност 45 лева. Входната врата на мазето била заключена с катинар, както и касата на металната круша.

Към посочената дата тримата подсъдими били непълнолетни и се познавали помежду им. Психо-физическото развитие на всеки от тях позволявало да разбират свойството и значението на поведението си и да ръководят постъпките си, съобразно приетите по делото съдебно психологически и психиатрични експертиси на личността им.

На 20.02.2019 г., около 22:30 часа, подсъдимият И. Й. предложил на другите двама подсъдими да извършат кражба от мазето на пострадалия. След като останалите двама се съгласили, тримата намерили и взели метален чука. Приблизили посоченото мазе и с удари с чука подсъдимият И. Й. счупил катинара, поставен на халките на входната врата на мазето. Като влезнали вътре подсъдимият И. Й., използвайки чука, счупил катинара, поставен на касата и я отворил. Тримата взели от нея сумата от 120 лева в монети, взели и аудио уредбата и напуснали мазето. След като се отдалечили от къщата на пострадалия разделили сумата поравно, а уредбата подсъдимият И. Й. взел със себе си.

В хода на проверката по случая подсъдимият И. Й. предал доброволно аудио-уредбата на служител на РУ на МВР гр. Р.. Стойността на уредбата била 45 лева.

На 19.03.2019 г. в гр. Р. подсъдимият И. съхранявал в джоб на якето си два полиетиленови плика, съдържащи зелено-кафява тревиста маса, оформена на топчета, представляваща високорисково наркотично вещество - коноп /марихуана/ с нето тегло 2.08 грама със съдържание на активен наркотично действащ компонент тетрахидроканабинол 23.5%, на стойност 12.48 лева. През деня подсъдимият отишъл в питейно заведение, находящо се в гр. Р., ул. „С.П.” № 19, продължавайки да носи в якето си наркотичното вещество. Към този момент нямал надлежно разрешение съгласно Закона за контрол върху наркотичните вещества и прекурсорите да съхранява конопа, представляващ високорисково наркотично вещество по смисъла на чл. 3, ал. 1 и ал. 2, т. 1 от Закона за контрол върху наркотичните вещества и прекурсорите, във връзка с чл. 3, т. 1 и Приложение № 1 към чл. 3, т. 1 от Наредба за реда за класифициране на растенията и веществата като наркотични, приета с ПМС № 293 от 27.10.2011 г., обн., ДВ, бр. 87 от 4.11.2011 г. Независимо от това, той продължил да носи конопа в якето си. В заведението бил проверен от свидетеля П. Т. - служител в РУ на МВР гр. Р., като подсъдимият предал

доброволно в сградата на районното управление на МВР в града държаното от него високорисково наркотично вещество.

Според заключението на съдебно-физико-химичната експертиза № Н-178/17.07.2019г. по описа на СНТЛ при ОД на МВР гр. Благоевград предадената от подсъдимия тревиста маса представлявала коноп / марихуана/. И при това деяние подсъдимият Е. И. съзнавал обществената опасност на деянието, разбирал е свойството и значението на същото и е могъл да ръководи постъпките си, съобразно заключението на експертите.

При тези факти правилно първостепенният съд е приел, че признанието им от подсъдимите съответства на доказателствата събрани в досъдебното производство.

От приложени справки за съдимост по делото /по досъдебното и съдебното производство/ е видно, че към датата на извършване на инкриминираните деяния, по повод на които е внесен настоящият обвинителен акт, подсъдимите не са били осъждани и не са освобождавани от наказателна отговорност по чл. 78а от НК. Впоследствие, след извършване на деянията, предмет на настоящото наказателно дело, Е. И. е бил осъден за извършени престъпления по чл. 197, т. 3, във вр. чл. 195, ал. 1, т. 3, пр. 1 и пр. 2, т. 4, пр. 2, във вр. чл. 194, ал. 1, във вр. чл. 26, ал. 1, във вр. чл. 31, ал. 2, във вр. чл. 63, ал. 1, т. 3, във вр. ч. 55, ал. 1, т. 2, б. „б“, във вр. чл. 62, т. 1а, във вр. чл. 37, ал. 1, т. 2 от НК и по чл. 195, ал. 1, т. 3 и т. 4, във вр. чл. 194, ал. 1, във вр. чл. 63, ал. 1, във вр. чл. 20, ал. 2 от НК. След извършване на деянието, за което на И. Б. Й. е било повдигнато настоящото обвинение, същият е бил освободен по реда на чл. 78а от НК от наказателна отговорност за извършено деяние по чл. 131, ал. 1, т. 1 и т. 4, пр. 3, във вр. чл. 130, ал. 1 и ал. 2 от НК.

Въз основа на събраните в необходимия обем и в пълнота доказателства, обсъдени изцяло и аналитично, в съвкупност и взаимна връзка, от първоинстанционния съд е направен обоснован извод, че повдигнатото от Районна прокуратура – гр. Благоевград ТО Р. срещу подсъдимите обвинение е доказано. Напълно обосновано и законосъобразно районният съд е тълкувал фактологията в аспект за наличие на достатъчно доказателства за извършено от подсъдимите престъпление, което напълно съответства на самопризнанието им в процедурата по чл. 371 т.2 от НПК, като правилно е счетено, че са осъществили обективните и субективни признаци на състава на

престъплението. Правилно съдът е анализирал показанията на свидетеля П., С., М.а и Т., като логични, последователни и допълващи се в смисъла и на направените самопризнания от подсъдимите. От тях се извежда достатъчно информация относно авторството, деянието, предмета на престъплението и вината за всяко едно от престъпленията и в този аспект са несъстоятелни съображенията на присъединилия се към жалбата, че установената от първоинстанционния съд фактология не била действителното положение, още повече че има и самопризнания на подзащитният му. Неоснователни са и възраженията за наличие на увлечение и лекомислие при извършване на престъпленията предвид, становищата на експертите по изслушаните съдебно психологически и психиатрични експертизи, изключващи подобна хипотеза и намеса на пълнолетни при мотивирането на подсъдимите към извършване на деянията. В този аспект не съзира, каквито и да е пропуски свързани с гаранции на правата им на защита и особеностите, произтичащи от тяхното непълнолетие. Това е станало след преценка включително и на експертизите според, които и тримата подсъдими са разбирали смисъла и значението на деянието и са могли да ръководят постъпките си. Съдът е съобразил и че не е наложително прекратяване на производството с цел налагане на възпитателни мерки, поради посочената от експертите възможност за извършване на деянието поради увлечение и лекомислие. Преценката не обвързва задължително ползването на друга процедура, а съдът е изтъкнал, че осъждането им е поради конкретиката на случая и наличието и на други прояви. Несъстоятелни са и възраженията относно приложението на хипотезата на чл. 9 ал.2 от НК, за всеки един от подсъдимите. Както правилно е приел районният съд за да не бъде деянието общественоопасно или неговата обществена опасност да се приема за явно незначителна е нужно да са налице от обективна страна такива признаци, които да дават основание на съда да приеме, че с извършеното не са накърнени каквито и да било лични и обществени интереси, а конкретният случай не е такъв и предвид съпътстващите деянието действия по унищожаване на друга собственост свързана, с разбиването на помещението. Не следва да се приеме и че държането на наркотично вещество от подсъдимия И. е с явно незначителна обществена опасност по същите съображения- липсата на данни за инцидентност и еднократност на деянието.

По отношение на престъплението, квалифицирано като такова по чл. 354а, ал.

5, във вр. ал. 3, пр. II, т. 1, пр. I от НК, във вр. с чл.63 ал. 1 т. 5 от НК, също не е налице възможност за прилагането на разпоредбата на чл. 9, ал. 2 от НК. Това е така, тъй като в държане на подсъдимия И. е открито високорисково наркотично вещество, чието действие оказва негативни последици върху човешкото здраве и живот и чието количество, макар и да не е голямо, не може да обоснове отсъствието на обществена опасност или да приравни същата до явно незначителна такава.

множеството други производства за извършени подобни деяния, включително и предаването им за налагане на възпитателни мерки.

Правилни са и изводите по отношение на вината, за която се съди по предизвикания престъпен резултат и обективните данни за наличие на пряк умисъл при съзнание за общественоопасния характер на деянието, последиците и тяхното настъпване.

Несъстоятелни са възраженията за явна несправедливост на наложеното наказание. Правилно е отмерено наказанието, с оглед наличните факти и обстоятелства, като справедливо първоинстанционния съд в рамките на приложението на чл. 55 НК, е приел наличието на многобройни смекчаващи отговорността обстоятелства за всеки един от непълнолетните подсъдими, като е приел, че и най- лекото предвидено в закона наказание би се явило несъразмерно тежко и с оглед давността на протичащото наказателно производство. Поради изложеното въззивният съд приема, че не се налага преразглеждане на въпроса относно вида на наказанието, което законосъобразно е било редуцирано от районния съд съобразно нормата на чл. 63 т. 6 от НК, от пробация в обществено порицание. Не се налага и промяна по отношение приложението на чл. 23 от НК, което съответства на изискванията на реалната съвкупност.

С оглед изложените съображения и на основание чл. 334 т.6 вр. с чл. 338 от НПК, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Присъда № 500406/14.06.2022г. по НОХД №188/2020г. по описа на РРС.

Решението не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____